

lig 300 Baadfishere, som fiske med disse smaa aabne Baade. Men hvert Aar mødes et saadant Forlangende med Erklæringen om, at de skulle vente, til man faar en samlet Overvejelse og et samlet Plan. Nu har man overbejst, synes det mig, adskillige Aar, og lige vidt er man kommen, saa disse Folk faa ikke nogen Hjælp i saa Henseende, og nu vil man vedtage en Lov, hvorved man affræker disse Folk fra deres Erhverv. Den Tid er vedblivende vistnok meget fjern, hvor de have Udsigt til at faa den Hjælp, som den højtærede Minister stiller i Udsigt. I hvert Fald have vi ikke hidtil faaet Svar paa de Krav og de Ønsker, som gentagne Gange ere fremsatte. Det forekommer mig derfor, at vi vanskeligt først kunne vedtage denne Lov og saa nøjes med at sige: Ja, siden skulle vi se at hjælpe de Folk, og saa længe maa de lade være at drive deres Erhverv. Nej, jeg tror, det er meget forstandigere at vedtage dette Ændringsforslag. Derefter kunne vi se, om vi kunne faa disse Hjælpemidler, disse Havne og disse Kuttere, saa at hele vort Fiskeri kom til at foregaa med større Fartøjer end nu. Men selv da vil det dog komme til at gaa, som det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) udtalte, at der vil være en Del ældre Folk og Dreng, som fiske med de aabne Baade, idet de ikke have Raad og Lejlighed til at fare med de store Fartøjer, og det vil dog heller ikke være rigtigt at affræke dem fra at drive deres Erhverv. Om de end kun drive det ganske smaat, har det dog en Betydning for de Familier, de ernære paa den Maade. Det var kun disse saa Bemærkninger, jeg vilde gøre. Jeg tror ikke, man kan lade sig nøje med at henvide til, at man en Gang i en fjern Fremtid vil unde disse Folk Havne, naar Faktum er, at man Aar efter Aar lige over for Kravene derom har faaet det Svar, at det skal overbejst og overbejst. Der er jo ingen Udsigt til, at Sagen er nær ved sin Afslutning, saa jeg synes, vi vilde gøre klogest i at vente med at vedtage en saadan Lov, som her er foreslaaet, til vi se, om de faa disse Hjælpemidler.

Ordføreren (Blum): Jeg beklager meget ikke at kunne anbefale den Ændring, de tre ærede Medlemmer have stillet, og som de have forsvaret saa tappert ved anden Behandling og ligeledes her i Dag, men jeg kan ikke andet end indtage den samme Stilling som hidtil. Vi have jo haft disse Spørgsmaal oppe i Udvalget Gang efter Gang, og efter det Svar, vi have faaet her i Dag fra den højtærede Minister, og som gik ud paa, at denne Ændrings Vedtagelse

vilde være ensbetydende med hele Konventionens Forkastelse, skal jeg tilraade hele Tinget at stemme mod Mindretallets Ændring. Derimod kunde jeg tilraade, at der blev vist den større Hensynsfuldhed, end man tidligere har gjort. Det forbauser mig saaledes at høre, at de gentagne Gange forgæves have andraget om at laane Mudderprammen fra Frederikshavns Havn, hvor den ligger og ingen Ting bestiller, til Søby Havn for at mudre op der. Den højtærede Vandbrugsminister har jo ingen Skyld der for det forterer jo under Indenrigsministeren, men jeg vil henstille til den højtærede Vandbrugsminister, at han lægger et Ord i Bøgtstaaen lige over for sin Kollega, Indenrigsministeren, saa at de kunne faa Mudderprammen at laane i Søby Havn, og dernæst vil jeg anbefale, at man gør noget for at skaffe Slagen en Havn. Der er kommet Andragende derom Gang efter Gang, og der foreligger jo et Forslag, hvorefter man kan bygge en god Baadehavn for 900,000 Kr. Hvis man gjorde det, vilde Forholdet ganske sikkert blive det, at de aabne Baade vilde forsvinde ud af Verden, og at vi vilde faa Kuttere i Stedet. Jeg vil gerne være med til at anbefale, at der bliver gjort de to Strid for dem, men Ændringen her kan jeg ikke anbefale. Og jeg vil da ogsaa gøre opmærksom paa, at de Herrer have vundet ikke saa ganske lidt for Kattegatfiskeriets Vedkommende. De have faaet Maalet for Tunger nedsat en Tomme, de have paa Saltvandsfiskerilovforslaget ved 3dje Behandling, tror jeg, det var, faaet indsat en Bestemmelse, hvorefter Fiskerne kunne ilandbringe Undermaalsfisk og sortere dem i Land og tage de smaa Fisk med hjem til spise, og dernæst have de faaet os til at udstemme Art. X., hvorefter Hummerfiskeriet til en vis Tid var forbudt, og det udtalte de sig lige saa stærkt imod den Gang som nu mod dette. De have altsaa vundet Sejrr med Hensyn til Hummerfiskeriet, de have faaet Maalet for Tunger nedsat, og endelig have de paa Saltvandsfiskeriloven faaet indsat den Bestemmelse, som jeg nylig nævnte — altsaa af de 4 Punkter, de have stridt for, have de sejret paa de 3. Kunde de saa faa Mudderprammen at laane og faa en Havn ved Slagen, kunde de Herrer gaa hjem og sige: Vi have klarret os godt.

Kr. Jensen: Det ærede Medlem for Tisted (Trolle) begyndte med at sige, at Mlemperne egentlig ikke vare saa betydelige, som jeg havde udtalt, at de vare, men det ærede Medlem glemte at fremkomme med noget som helst Bevis for, at Mlemperne ikke vare